

Hvad Undervisningen i øvrigt angaar, er det indlysende, at de to Slags Lærere i det store og hele vil faa det samme Arbejde, og at der vil blive stillet lige store Krav til dem med Hensyn til dets Resultater. Men naar dette er Tilfældet, bør Læreruddannelsen være ens for alle Lærere i Folkeskolen.

I de Bemærkninger, som ledsager Skolelovforslaget, findes ingen Begrundelse for, at Forskoleinstitutionen ønskes opretholdt. Dansk Kvindesamfund maa derfor gaa ud fra, at Motivet har været at faa *billig* Arbejdskraft, da Forskolelærerindernes Løn ligger betydeligt under de fuldt uddannede Læreres. Men vi maa bestemt protestere imod, at vore Lovgivere forsøger at opretholde en Skoleordning, for hvilken ingen saglig Begrundelse findes, blot for at bevare billig kvindelig Arbejdskraft for Skolen. Vi skal i denne Forbindelse henvide til, at Tjenestemandsløven forudsætter lige Adgangsbetingelser og lige Løn for det samme Arbejde.

Den kvindelige Lærer i Folkeskolen i Købstæderne har i de 70 Aar, hun har været ansat i denne, tilkæmpet sig en Stilling, der, ikke blot hvad Arbejde, men ogsaa hvad Uddannelse og Løn angaar, er ligestillet med den mandlige Lærers. Denne Udvikling har været til Gavn ikke blot for Lærerinderne, men for Skolen i det hele taget.

Det vil være til ubodelig Skade for Undervisningen, om den kvindelige Lærer skulde blive en daarligt uddannet og slet betalt Arbejdskraft, hvilket der i høj Grad vil være Fare for, dersom Forskoleinstitutionen bevares og udvides. Og det maa fremhæves, at den forbedrede Læreruddannelse i saa Fald kun kommer Skolen til gode i ringe Grad.

Af ovennævnte Grunde stiller Dansk Kvindesamfund Krav om, at den særlige Forskolelærerindeuddannelse i Henhold til Lov af 30. Marts 1892 ophæves, saa at ikke blot enhver Mand, men ogsaa enhver Kvinde, der ansættes som Lærer i Folkeskolen, maa have bestaaet den afsluttende Lærerprøve.

I Ærbødighed

Marie Hjelmér,
Landsformand.
